

A Pécsi Ítéltábla a Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda, továbbá a 12. számú Ügyvédi Iroda) által képviselt **I. rendű felperes** (I.rendű felperes címe) felperesnek - a jogtanácsos által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen - közigazgatási jogkörben okozott kártérítés megfizetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2012. június 11. napján kelt 11.P.20.965/2011/20. számú ítélete ellen a felperes által 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak az illetékes állami adóhatóság felhívására 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetét - melyet arra alapított, hogy a P..... szám alatti, a C.Zrt.-től lízingelt ingatlan értékesítésének hasznától az alperes magatartása, a lízingügyletből eredő ÁFA visszatérítését megtagadó, és a másodfokú adóhatóság döntése értelmében téves határozata miatt esett el, mert a C.Zrt. az ÁFA kifizetéséhez igénybe vett hitel visszafizetése nélkül nem járult hozzá a lízingelt ingatlan értékesítéséhez, emiatt pedig a lehetséges vevő elállt az üzlettől - elutasította. Álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság részéről hozott döntés - bár téves volt - nem tekinthető olyan kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedésnek, amely a kárfelelősséghez szükséges felróhatóságot megalapozná. Utalt emellett arra is, hogy a kár bekövetkezte és az alperesi magatartás közti ok-okozati összefüggés sem nyert bizonyítást, nem volt ugyanis megállapítható a felperes vevőjelöltje, a T.Kft. vételi szándékának komolysága, mert bár szeptember 30.-áig vállalta az ingatlan megvásárlását, maga is csak október 3.-án kapta meg saját finanszírozó bankja finanszírozási feltételeket tartalmazó nyilatkozatát, mely szerint a kölcsön lebonyolítása egy hónapot vett volna igénybe, ez idő alatt pedig a felperes ki tudta volna fizetni az ÁFA hitelt, hiszen október 6.-án

kézhez kapta a másodfokú adóhatósági határozatot, és október végén már az Áfát is.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és keresete teljesítését kérte. Hivatkozott arra, hogy nem vitásan csak kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapoz meg kártérítési felelősségét, azonban álláspontja szerint a perbeli esetben mérlegelésre nem volt szükség, az alkalmazott jogszabály rendelkezése teljesen nyilvánvaló és egyértelmű, így nem lehet szó a felróhatóság körén kívül eső jogalkalmazási hibáról. Álláspontja szerint ezen túl bizonyítást nyert az is, hogy az alperes felróható magatartása miatt nem sikerült értékesíteni az ingatlant, és emiatt esett el jelentős összegű bevételtől.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy a mérlegelés eredményeként meghozott döntéseknél a jogalkalmazó felróhatóságát nem állapítható meg, így kárfelelőssége sem állhat fenn. Álláspontja szerint a felperes a komoly vételi szándékot sem tudta az eljárás során kétséget kizáróan bizonyítani.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben tisztázta, azt helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság elutasító döntését két tényezőre alapította, egyrészt az ok-okozati összefüggés, másrészt az alperesi magatartás felróhatóságának hiányára. E két indok közül azonban önmagában az egyik megalapozza a kereset elutasítását. Ha a kár bekövetkezése és a károkozó magatartás közti okozati összefüggés hiányzik, akkor az alperest kártérítési felelősség nem terheli, és szükségtelen magatartása felróhatósága hiányának, mint a kártérítési felelősség alóli kimentést megalapozó körülménynek a vizsgálata. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a felperes az általa állított kár és az alperes magatartása közti ok-okozati összefüggést nem bizonyította, a kereset elutasításának ez a helyes indoka, mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletéből az alperesi magatartás felróhatóságával összefüggő indokolást.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, T. Kft. által vételi ajánlatnak nevezett nyilatkozat csupán egy szándéknyilatkozat volt, ezt az ügyvezető, G.P. is így nevezte (14. számú jegyzőkönyv 7. oldal a legutolsó bekezdés).E nyilatkozat nem volt sem a Ptk. 208. §-ában szabályozott előszerződés, de még a Ptk. 211. § (1) bekezdésében írt, ajánlati kötöttséget eredményező ajánlat sem, így nem volt a felperes részéről kikényszeríthető sem szeptember 30.-a előtt, sem azután. Helyesen látta az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes nem volt a szándéknyilatkozat tételekor még az ingatlan tulajdonosa,

önmagában azonban e tény nem lett volna akadálya az ügyletnek, mert az ingatlan tulajdonjogának megszerzése számára nem volt lehetetlen.(EBH2003.867 BDT2004.1070, BDT2004.1055).

A kereset alaposságához azonban a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy azért nem tudta az ingatlan tulajdonjogát megszerezni, majd azt értékesíteni a T,.Kft. részére, mert az alperes az ÁFA visszatérítése iránti igényét nem teljesítette. A rendelkezésre álló bizonyítékokból azonban az állapítható meg, hogy a szándéknyilatkozatot tevő Kft. csak 2008. október 3-án kapta meg a R.Zrt.-től az ajánlatot az ingatlanlízing finanszírozására, tökével a vételhez nem rendelkezett, így október 3.-áig lehetősége sem volt az ingatlan megvásárlására, de még ezt követően is, mintegy egy hónapra lett volna szüksége a fedezet előteremtéséhez. Nyilatkozata szerint október 3-án a vételi szándéka még fennállt, a felperes 3 nappal később, október 6-án kézhez vette a másodfokú határozatot, a szándéknyilatkozatot tevő T.Kft. ügyvezetője, G.P. tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy három nap nem lett volna akadálya a szerződés megkötésének, a felperes azonban csupán másfél-két héttel később tájékoztatta T.Kft. ügyvezetőjét arról, hogy kedvező döntés született, és az ÁFA visszaigénylési kérelmüknek helyt adott az alperes. Hogy a T. Kft. vételi szándékától ez idő alatt elállt, az nem az alperes, hanem a felperes mulasztásának eredménye volt. Emellett az okozati összefüggés hiányát támasztja alá az a tény is, hogy az ügylet - a felperesi tényállítás szerint - azért hiúsult meg, mert a felperes nem tudta az ÁFA hitelt visszafizetni, erre pedig - a pénz helyettesíthető volta folytán - más forrásból is lehetősége lett volna, nem csak a visszatérítendő ÁFA-ból. ha pedig nem volt lehetősége, úgy ennek oka nem az alperesi magatartás, hanem az saját kedvezőtlen gazdasági helyzete volt, melynek következményeit akkor sem háríthatja át az alperesre, ha az ÁFA korábbi visszatérítésével esetlegesen kedvezőbb gazdasági helyzetbe került volna.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, így a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles. Ez áll az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjából, melynek összegét a másodfokú bíróság a Pp. 67. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdés alapján állapított meg. Az eljárásban a feleket az Itv. 62. § (1) bekezdés g) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog illette meg, így az Itv. 74. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdésére a feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes köteles megfizetni.

Pécs, 2013. április 24.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr.

Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. bíró